

אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 458: 04 פברואר, 2026
 Issue 458: February 04, 2026

הגיליון המקצועי הדו שבועי של [אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון](#)
 The Bi-Weekly Professional Magazine of [Afik & Co. Attorneys and Notary](#)

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609, פקס 03-609.5.609
 103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

אפיק ושות' מציינת את יום הולדתה של האישה שלא קמה מהכיסא כדי שכולנו נוכל לעמוד זקופים - הפעילה החברתית האפרו-אמריקאית רזזה לואיז פארקס (04 פברואר, 1913 - 24 אוקטובר, 2005), אשר בשנת 1955 סירבה לפנות את כיסאה באוטובוס לאדם לבן. המעצר והמשפט שבאו בעקבותיו, בליווי ד"ר מרטין לותר קינג, הובילו לחרם האוטובוסים של מונטגומרי ולקביעת בית המשפט העליון של ארצות הברית שהפרדה גזעית נוגדת את החוקה האמריקאית.

Afik & Co. marks the birthday of the woman who wouldn't stand up so that we could all stand tall - the African-American civil rights activist Rosa Louise Parks (February 04, 1913 - October 24, 2005), who, in 1955, refused to give up her bus seat to a white man. The arrest and trial that followed, supported by Dr. Martin Luther King Jr., sparked the Montgomery Bus Boycott and resulted in the U.S. Supreme Court ruling that declared racial segregation a violation of the American Constitution.

1. כשחובת הגנת הפרטיות הופכת לסיכון אישי של הדיירקטורים והמנכ"ל! / אסנת נתאי, עו"ד

When Privacy Compliance Becomes a Personal Risk for the Board and CEO! / Osnat Nitay, Adv.

מאמר הדן בחשיבות מינוי ממנה הגנת הפרטיות (DPO) בעקבות תיקון 13 לחוק הגנת הפרטיות גם כשלא קיימת בתאגיד חובת מינוי על פי חוק. את המאמר כתבה עו"ד אסנת נתאי ממשרד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a458>

An article discussing the importance of appointing a Data Protection Officer (DPO) following Amendment 13 to the Israeli Privacy Protection Law, even when the corporation is not legally required to do so. The article was written by Adv. Osnat Nitay of Afik & Co. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a458>

2. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. בהיעדר הסתייגות מפורשת של המוביל הימי על גבי שטר המטען חזקה כי המטען היה תקין במסירתו מחוזי חיפה: שטר מטען משמש כראיה לכאורה לקבלת הטובין כמפורט בשטר; המוביל אינו יכול לסמוך על הסתייגות

כללית וגורפת בשטר המטען ממצב המטען ככזו שתפטור אותו מכל אחריות. לקריאה נוספת: <https://www.afiklaw.com/updates/19666>

Absent of explicit reservation by the maritime carrier on the bill of lading constitutes prima facie evidence that the cargo was in good order and condition upon delivery. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/19667>

ב. "כדורגל משחקים משבת לשבת" ושכר שחקנים כולל גמול מנוחה שבועית ופגרה נחשבת כניצול חופשה הארצי: חרף האיסור בחוק הגנת השכר, ניתן להכיר בשכר כולל בענף הכדורגל בשל "ההקשר התעשייתי" הייחודי. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/19668>

"Football is played from Saturday to Saturday" and players' salary includes weekly rest indemnity and the off-season is considered vacation utilization. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/19669>

ג. חזרה מהצעה במכרז לאחר הזכייה עלולה להקים לוועדת המכרזים סמכות לחילוט ערבות המכרז מינהלי מרכז: בסמכות ועדת המכרזים לחלט ערבות בנקאית, כאשר המציע, לאחר שנבחר כזוכה במכרז לא פעל למימוש זכיותו לפי ההוראות הקבועות במכרז. לקריאה נוספת: <https://he.afiklaw.com/updates/19670>

Withdrawing a bid after being declared the winner may grant the tender committee the authority to forfeit the bid guarantee. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/19671>

ד. לא ניתן להטיל אחריות אישית על מנכ"ל באמצעות הרמת מסך ככול שהוא אינו בעל מניות בחברה ארצי לעבודה: ניתן להטיל אחריות אישית על בעל תפקיד בחברה באמצעות הרמת מסך כאשר ניתן להראות שהוא בעל מניות דה פקטו אשר לא מזוהה כבעל מניות מתוך מטרה מכוונת להסתיר בעלותו. לקריאה נוספת: <https://he.afiklaw.com/updates/19672>

Personal responsibility cannot be played on a CEO through piercing of the corporate veil if he is not an actual shareholder. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/19673>

ה. בהיעדר צוואה הקובעת אחרת ידועים בציבור יורשים זה את זה כבני זוג נשואים משפחה ת"א: להכרה כידועים בציבור נדרשים ארבעה תנאים מצטברים: קיום חיי משפחה, ניהול משק בית משותף, היותם לא נשואים זה לזה, והעובדה שבשעת המוות איש מהם לא היה נשוי לאדם אחר. לקריאה נוספת: <https://he.afiklaw.com/updates/19674>

In the absence of a will setting otherwise common-law spouses inherit from each other as married spouses. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/19675>

ו. כאשר לא ניתן לקיים חוזה בדיוק כפי שנכתב יש לבצעו בקירוב באופן שיגשים את מטרתו העיקרית מחוזי חיפה: לבית המשפט סמכות לאכוף רישום זכויות במושע כשאכיפה ספציפית אינה אפשרית. לקריאה נוספת: <https://he.afiklaw.com/updates/19676>

When a contract cannot be performed exactly as written, the Court may order its performance by approximation. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/19677>

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי. למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>

Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have. For previous Afik News publication see <http://www.afiklaw.com>

1.	כשחובת הגנת הפרטיות הופכת לסיכון אישי של הדירקטורים והמנכ"ל! / אסנת נתאי, עו"ד When Privacy Compliance Becomes a Personal Risk for the Board and CEO! / Osnat Nitay, Adv. מאמר הדן בחשיבות מינוי ממונה הגנת הפרטיות (DPO) בעקבות תיקון 13 לחוק הגנת הפרטיות גם כשלא קיימת בתאגיד חובת מינוי על פי חוק. את המאמר כתבה עו"ד אסנת נתאי ממשרד אפיק ושות'. עו"ד אסנת נתאי הינה חלק מצוות משרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), שהינו חלק מרשת המשרדים (www.boks-international.com). אסנת בוגרת הפקולטה למדעי החברה באוניברסיטה העברית בירושלים ובוגרת תואר במשפטים, בעלת תעודת גישור במשפחה מטעם מרכז גבים. אסנת מוסמכת מטעם משרד המשפטים בישראל להפקת יפויי כוח מתמשך והיא בוגרת הכשרה של משרד המשפטים בנושא הגנה על הפרטיות. את המאמר ניתן למצוא בקישור: http://he.afiklaw.com/articles/a458 An article discussing the importance of appointing a Data Protection Officer (DPO) following Amendment 13 to the Israeli Privacy Protection Law, even when the corporation is not legally required to do so. The article was written by Adv. Osnat Nitay of Afik & Co. Osnat Nitay, Adv. is part of the legal team of Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), which is part of BOKS International (www.boks-international.com). Osnat is a graduate of the Faculty of Social Sciences at the Hebrew University of Jerusalem and has a degree in law. She holds a family mediation certificate from the Gevim Center. Osnat is certified by the Israeli Ministry of Justice to create lasting powers of attorneys and graduated of the Ministry of Justice on privacy protection. The article in English may be found at the link: https://www.afiklaw.com/articles/a458
2.	עדכוני פסיקה Legal Updates
א.	בהיעדר הסתייגות מפורשת של המוביל הימי על גבי שטר המטען חזקה כי המטען היה תקין במסירתו תח (ח'') 16356-06-21 י.כ. יהלום יבוא וסחר בע"מ נ' האנייה M/T Ramelia, 15.01.2026, בית המשפט המחוזי בחיפה, כב' השופט הבכיר רון סוקול בעיצומה של פריקת שמן מהאנייה, בה הוא הובל לישראל, נתגלו בשמן חלקיקים זרים, דבר שהוביל לפגיעה בשוויון. תקינות בדיקות המעבדה שבוצעו בשמן טרם העברתו לאנייה, כמו גם אישור המוביל על גבי שטר המטען של האנייה, כי השמן נראה לכאורה כתקין הובילו את בעלי השמן להאשים את המוביל הימי בהימצאות החלקיקים הזרים. בית המשפט קבע, כי המוביל הוא האחראי לנזק בשל היעדר הסתייגות מפורשת בשטר המטען. כללי האג-ויסבי (Hague-Visby) הבינלאומיים שנקלטו לדין הישראלי, קובעים כי שטר מטען שהוצא על ידי מוביל ימי משמש כראיה לכאורה לקבלת הטובין כמפורט בשטר. המוביל אמנם רשאי להסתייג בשטר הטובין מפרטים שאינם בידיעתו, אך אינו יכול לסמוך על הסתייגות כללית וגורפת ככזו שתפטור אותו מכל אחריות. כאן, מדובר במקרה בו המוביל ציין על גבי שטר המטען, כי המטען לכאורה תקין לפי מראהו וכי מצב ואיכות המטען אינם ידועים. עם זאת, הימצאות חלקיקים, הניתנים לצפייה בעין בלתי מזוינת, אינה סוגיה של איכות השמן אלא בשמן שאינו נראה תקין והוספת ההסתייגות לפיה הוא רק 'לכאורה' נצפה כתקין אינה מפורשת דיה בכדי להצביע על כך כי המטען נמסר לאנייה עם חלקיקים והאחריות היא על המוביל. Absent of explicit reservation by the maritime carrier on the bill of lading constitutes prima facie evidence that the cargo was in good order and condition upon delivery Amidst the discharge of an oil cargo in Israel, contamination by foreign agents was revealed, thereby depreciating its value. The cargo owners contended that the maritime carrier is liable for such contamination, predicated upon the clean pre-loading laboratory reports and the clean bill of lading, wherein the carrier confirmed the cargo is "in apparent good order and condition". The Court held that the carrier is liable for the damage due to the absence of an express reservation, by the it on the bill of lading. The international Hague-Visby Rules, which were incorporated into Israeli law, stipulate that a bill of lading issued by a maritime carrier constitutes <i>prima facie</i> evidence of the receipt of the goods as described therein. While the carrier may insert reservations concerning details not within its knowledge, a broad, sweeping reservation cannot discharge it from liability. Here, the carrier stated the cargo appeared to be in good order but disclaimed knowledge of its quality. Notwithstanding the above, the presence of particles visible to the naked eye is not a matter of the oil's quality, but rather indicates that the oil was not in apparent good order. Hence, the reservation regarding the cargo's 'apparent' condition is not sufficiently explicit to indicate that the cargo was delivered to the vessel containing such particles and the liability is on the carrier.
ב.	"כדורגל משחקים משבת לשבת" ושכר שחקנים כולל גמול מנוחה שבועית ופגרה נחשבת כניצול חופשה עע (ארצי) 51985-01-25 מועדון כדורגל - מכבי נתניה (2016) בע"מ (חל"צ) נ' דניאל עמוס ואח', 07.01.2026, בית הדין הארצי לעבודה, כב' השופט ממלא מקום הנשיא אילן איטח, כבוד השופטת סיגל דוידוב-מוטולה, כבוד השופט דורי ספיבק, נציג ציבור (עובדים) מר שמואל ציגלר ונציגת ציבור (מעסיקים) גברת יעל עפרון שני שחקני כדורגל העל הישראלית דרשו מקבוצתם, לאחר סיום העסקתם, גמול עבודה במנוחה השבועית בשבת ופדיון ימי חופשה. בית הדין קבע כי הקבוצות לא צריכות לשלם על גמול עבודה במנוחה שבועית ופדיון ימי חופשה. כללל, חוק הגנת השכר אוסר על שכר הכולל בתוכו תשלום עבור המנוחה שבועית. עם זאת, במקרים חריגים ניתן להכיר ב"הקשר תעשייתי" ייחודי המצדיק סטייה מהכלל, כאשר מהות ההתקשרות כולה סובבת סביב העבודה ביום המנוחה, והשכר

הגלובלי משקף זאת. כמו כן, תקופת הפגרה של קבוצות כדורגל נחשבת לניצול בפועל של ימי חופש. כאן, השחקנים קיבלו שכר גבוה עבור עבודה שעיקרה בשבת והיא מהות ההתקשרות. בנוסף, הם שהו בפגרות ארוכות שעלו על מכסת ימי החופשה השנתית. לפיכך, הקבוצות לא צריכות לשלם על גמול שבת ופדיון חופשה.	
"Football is played from Saturday to Saturday" and players' salary includes weekly rest indemnity and the off-season is considered vacation utilization	
Two Israeli Premier League football players demanded from their teams, after their employment ended, payment for weekly rest indemnity on Saturdays, and redemption of vacation days. The Labor Court held that the clubs do not need to pay for weekly rest indemnity and vacation redemption. Generally, the Israeli Wage Protection Law prohibits a salary that includes payment for weekly rest. However, in exceptional cases, a unique "industrial context" can be recognized, justifying a deviation from the rule, where the essence of the engagement revolves around work on the rest day, and the global salary reflects this. Additionally, the off-season period of football clubs is considered the actual utilization of vacation days. Here, the players received a high wage for work primarily on Saturdays, which is the essence of the engagement. Furthermore, they were on long breaks that exceeded the annual leave quota. Therefore, the clubs do not need to pay for Saturday indemnity and vacation redemption.	
ג. חזרה מהצעה במכרז לאחר הזכייה עלולה להקים לוועדת המכרזים סמכות לחילוט ערבות המכרז	
עת"מ 23414-07-25 א.ק. 14 מסחר ובנייה בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל ואח', 25.01.2026, בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים, כב' השופט, סגן הנשיאה אורן שוורץ	
מציעה שזכתה במכרז של רשות מקרקעי ישראל לחכירת מגרש חזרה בה מהצעתה בטענה כי הוסתר ממנה מידע מהותי בנוגע להיקף זכויות הבנייה במגרש. ועדת המכרזים חילטה 400,000 ₪ מערבות המכרז (כ 25% מסכום הערבות). בית המשפט דחה את העתירה וקבע כי החלטת ועדת המכרזים לחלט את הערבות באופן חלקי היא סבירה ומידתית. בסמכות ועדת המכרזים לחלט ערבות בנקאית, כאשר המציע, לאחר שנבחר כזוכה במכרז לא פעל למימוש זכיותו לפי ההוראות הקבועות במכרז. המטרה היא להבטיח רצינות ההצעה, קיום התחייבויות הזוכה והרתעת מציעים מפני הפרת תנאי המכרז. כאן, חכירת הקרקע במכרז נעשתה בתנאי AS IS כאשר המכרז כלל הוראות המתייחסות לתיאור המצב התכנוני במועד המכרז, תוך הפניה אל מסמכי התוכנית שחלה על המגרש. כמו כן, נכללו במכרז הוראות חוזיות מחייבות הקובעות את אחריות המציע לבדיקת המידע התכנוני, המשפטי והפיזי, את היעדר אחריות הרשות למידע שנמסר במסגרת המכרז. משכך, בהעדר הסתרה או הטעיה, הזוכה לא הייתה רשאית לסגת מהצעתה והחלטת ועדת המכרזים לחלט 25% מסכום הערבות הינה סבירה ומאוזנת.	
Withdrawing a bid after being declared the winner may grant the tender committee the authority to forfeit the bid guarantee	
A bidder that won an Israel Land Authority tender for a lease of a plot withdrew its bid, contending that essential information regarding the scope of building rights had been concealed. The tender committee forfeited ILS 400,000 of the bid guarantee (approximately 25% of the total guarantee). The Court rejected the petition and held that the committee's decision to partially forfeit the guarantee was reasonable and proportionate. A tender committee has the authority to forfeit a bank guarantee when a bidder, after being selected as the winner, fails to realize their win according to the tender's provisions. The purpose is to ensure the seriousness of the bid, the fulfilment of the winner's obligations, and the deterrence of bidders from breaching tender conditions. In this case, the lease of the land under the tender was conducted on an "AS IS" basis, including provisions regarding the planning status at the time of the tender and references to the applicable plan documents. Furthermore, the tender included binding contractual provisions establishing the bidder's responsibility to examine the planning, legal, and physical information, and the authority's lack of liability for information provided within the tender framework. Consequently, in the absence of concealment or misleading conduct, the winner was not entitled to withdraw its bid, and the tender committee's decision to forfeit 25% of the guarantee amount is reasonable and balanced.	
ד. לא ניתן להטיל אחריות אישית על מנכ"ל באמצעות הרמת מסך ככול שהוא אינו בעל מניות בחברה	
עע (ארצי) 60529-09-24, דורית לוי - מ.ל.ה.ס. אחזקות בע"מ, 22.12.2025, בית הדין הארצי לעבודה, כב' השופט מ"מ נשיא בית הדין אילן איטח, כב' השופט אילן סופר, כב' השופט עמיצור איתם, גב' עירית אלטשולר זמני (עובדים), גב' רחלי בודהנה (מעסיקים).	
אלמנתו של עובד בחברה ביקשה לתבוע את החברה ואת מנכ"ל החברה, אשר לטענתה הוא בעל שליטה סמוי בחברה, לאחר שלא הופרשו לו הפרשות פנסיוניות במהלך תקופת העסקתו בחברה. בית הדין דחה את הבקשה להרמת מסך וקבע כי אין להטיל אחריות אישית על מנכ"ל החברה. החוק מאפשר הטלת אחריות אישית על בעל מניות בחברה במקרים בהם ניתן להצביע על שימוש באישיות המשפטית הנפרדת של החברה לצורך הונאה, קיפוח נושים או פגשה ביכולת הפירעון של החברה. אולם, המכשיר המשפטי של הרמת מסך לא מאפשר לייחס חוב של חברה למנהל, דירקטור, עובד בכיר או בעל אינטרס עסקי וכדומה וזאת גם ככול שהם ממלאים תפקיד ומהווים הרוח החיה בחברה. כאן, המנכ"ל אינו רשום כבעל מניות ועל אף ששימש גם כדירקטור בחברה הרי שלא הוכח שהוא אינו רשום כבעל מניות כתוצאה מפעולת הסתרה מכוונת או כי הוא בעל מניות בפועל. כך, לא הראו כי מדובר בשותפות סמויה וכי המנכ"ל הוא אכן בעל מניות ולכן לא ניתן לבצע הרמת מסך ולהטיל עליו אחריות באופן אישי.	

Personal responsibility cannot be played on a CEO through piercing of the corporate veil if he is not an actual shareholder.	
The widow of a company employee sought to sue the company and its CEO, who she contended to be a hidden controlling shareholder, after pension contributions were not made for the employee during his employment period. The Court held that the corporate veil cannot be pierced and that personal liability should not be imposed on the company's CEO. The law allows for the imposition of personal liability on a company shareholder in cases where it is possible to demonstrate the use of the company's separate legal entity for the purpose of fraud, prejudicing creditors, or working to diminish the company's ability to pay its debts. However, the legal mechanism of piercing the corporate veil does not allow for the attribution of a company debt to a manager, director, senior employee, holder of a business interest, etc., even if they fulfill a significant role and constitute the "moving spirit" behind the company. Here, the CEO is not registered as a shareholder and although he also served as a director in the company, it was not proven that his lack of registration as a shareholder was the result of intentional concealment, nor was it proven that he is a de facto shareholder. Thus, it was shown that a silent partnership exist or that the CEO is indeed a shareholder; therefore, it is not possible to pierce the corporate veil and impose personal liability upon him.	
ה. בהיעדר צוואה הקובעת אחרת ידועים בציבור יורשים זה את זה כבני זוג נשואים	
תע 18696-07-20 פלוגית נ' אלמוני, 18.01.2026, בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו, כ' השופט יהורם שקד	
אישה הלכה לעולמה ללא צוואה, כאשר מעולם לא נישאה אולם היה עם בן זוג במשך 20 שנה. בית המשפט קבע שכן הזוג נחשב לידוע בציבור לצורכי ירושה. חוק הירושה קובע כי, בהיעדר צוואה אחרת, ידועים בציבור יורשים זה את זה כבני זוג נשואים. להכרה במעמד זה נדרשים ארבעה תנאים מצטברים: קיום חיי משפחה, ניהול משק בית משותף, היותם לא נשואים זה לזה, והעובדה שבשעת המוות איש מהם לא היה נשוי לאדם אחר. בעניינו, בני הזוג התגוררו יחד 20 שנה, חלקו חדר ומיטה זוגית וניהלו משק בית משותף לכל דבר. אחי המנוחה אף כינה את בן זוגה בתצהיר "הידוע בציבור". ולפיכך הוחלט על העיזבון הוראות הירושה מכוח החוק כאשר בן הזוג זכאי לזכויות כמו בן זוג נשוי.	
In the absence of a will setting otherwise common-law spouses inherit from each other as married spouses	
A woman passed without a will, having been unmarried but lived with a couple for over 20 years. The Court found that the couple is a common-law spouse for purpose of inheritance. The Israeli Inheritance Law stipulates that in the absence of a contrary will, common-law spouses inherit from each other as married spouses. For recognition of this status, four cumulative conditions are required: maintaining a family life, managing a joint household, not being married to each other and neither being married to another person at the time of death. In this case, the couple resided together for 20 years, shared a room and a double bed and managed a joint household in every respect. The deceased's brother had even referred to the life-partner in an affidavit as a "common-law spouse". Consequently, the inheritance provisions under the law were applied to the estate with the common-law spouse have rights of a married spouse.	
ו. כאשר לא ניתן לקיים חוזה בדיוק כפי שנכתב יש לבצעו בקירוב באופן שיגשים את מטרתו העיקרית	
ת"א 27064-10-22 מחמוד חאג' נ' יורשת המנוח ג'יריס נג'יב ח'ורי ואח', 30.11.2025, בית המשפט המחוזי בחיפה, כבוד השופט אחסאן כנעאן	
אדם רכש מגרש ספציפי בחלקה בבעלות משותפת (מושע), מבלי שבוצע בה פירוק שיתוף. מאחר שהמוכר לא היה רשאי למכור חלק מסוים מהחלקה, לא ניתן היה לאכוף את ההסכם כלשונו ולרשום המגרש הספציפי על שם הקונה. בית המשפט הורה על אכיפת ההסכם בקירוב כשבמקום המגרש הספציפי, יירשמו על שם הקונה זכויות בחלקה המשותפת בהיקף זהה לזה שרכש. כשלא ניתן לקיים חוזה בדיוק כפי שנכתב, לבית המשפט סמכות להורות על "ביצוע בקירוב" (Cy Pres) שיגשים את המטרה העיקרית. ביצוע שמקנה לרוכש זכויות במושע במקום בחלק ספציפי יכול להוות ביצוע בקירוב. כאן, המרת הזכות הקניינית ממגרש ספציפי לזכויות במושע אינה מהווה יצירת "חוזה חדש" או סטייה מהותית מכוונת הצדדים, אלא שלב ביניים הכרחי בדרך לפירוק שיתוף עתידי. לפיכך, זכויות הרוכש יירשמו כחלק מהבעלות המשותפת.	
When a contract cannot be performed exactly as written, the Court may order its performance by approximation	
A person purchased a specific plot within a parcel that was held in joint ownership (Musha), without a partition process having been conducted therein. As the seller was not entitled to sell a specific portion of the parcel, it was impossible to enforce the agreement literally and record the particular plot in the purchaser's name. The Court ordered the enforcement of the agreement by approximation, whereby instead of the specific plot, rights in the joint parcel would be recorded in the purchaser's name in a scope identical to that which he purchased. When a contract cannot be performed exactly as written, the Court has the authority to order its performance by approximation (Cy Pres) in a manner that fulfills its primary purpose. Granting a real estate purchaser rights in undivided shares instead of in a specific part can constitute performance by approximation. Here, the conversion of the proprietary right from a particular plot to rights in undivided shares does not constitute the creation of a "new contract" or a material deviation from the parties' intent, but rather a necessary intermediate step toward a future partition of shared ownership. Therefore, the purchaser's rights are to be registered as part of the joint ownership.	

כשחובת הגנת הפרטיות הופכת לסיכון אישי של הדירקטורים והמנכ"ל! / אסנת נתאי, עו"ד

מנכ"ל חברה נדהם לקבל דרישת אבחון רשמית מרשות הגנת הפרטיות¹. הבעיה לא הייתה השאלון עצמו, אלא העובדה המדאיגה שמעולם לא בוצע בארגון אבחון מקדים של צרכים וסיכונים, הפערים לא מופו והתיקונים הטכנולוגיים והמשפטיים הנדרשים בחוק לא הוטמנו מבעוד מועד. האם ניתן בכלל לגשר על פערים של שנים ולהפוך מערכת נתונים פרוצה למבצר של ציות ופרטיות, כששעון החול של הרשות כבר התהפך?

תיקון 13 לחוק הגנת הפרטיות מהווה כיום נדבך מרכזי בחיזוק יכולת ההרתעה והאכיפה של הרשות הישראלית להגנת הפרטיות. מדובר בשינוי פרדיגמה: מעבר ממודל של "המלצות" למודל של אכיפה מנהלית תקיפה, הכולל עיצומים כספיים כבדים, גם על דירקטורים ונושאי משרה, ומתן הנחיות מקצועיות מחייבות לבעלי שליטה במאגרי מידע. בעידן זה, הרשות אינה מסתפקת רק בבדיקת אירועי פריצה, אלא פועלת באופן יזום כדי לוודא שארגונים פרטיים וממשלתיים כאחד עומדים בסטנדרטים המחמירים של חוק הגנת הפרטיות, כאשר קיימת לרשות גם האפשרות להטיל קנסות אישיים על בעלי תפקידים בארגון, בסכומים של עד 150,000 ש"ח.²

אחד השינויים הגדולים בתיקון 13 הוא חובת מינוי ממונה הגנה על הפרטיות (DPO), אשר אינה חלה רק על גופים ציבוריים אלא גם על קבלנים העובדים מטעמם, גופים שעיסוקם העיקרי הוא סחר במידע אישי, גופים העוסקים בניטור שיטתי ומתמשך של התנהגות בני אדם כחלק מעיסוקם המרכזי, ועל גופים המעבדים בהיקף משמעותי מידע ברגישות מיוחדת, כגון נתונים רפואיים, ביומטריים, פליליים, נתוני אשראי או נטייה מינית. ה-DPO פועל כפונקציה מקצועית ועצמאית המדווחת למנכ"ל ולדירקטוריון, והוא מבצע את הפיקוח על אבטחת המידע בארגון.

גם ללא חובת מינוי DPO על הדירקטוריון מוטלת חובה אקטיבית לוודא את אבטחת המידע בארגון ולכן עליו לאשר הגדרות ונהלים, לבחון סיכונים ולוודא יישום מדיניות ציות הכוללת מנגנוני בקרה וחובת דיווח מידי על אירועי אבטחה. כך, גם כאשר לא קיימת חובה, מומלץ למנות DPO כדי לוודא עמידת הגוף בדרישות החוק באופן שוטף ולהקטין את החשיפה של דירקטורים ונושאי משרה במקרה שקרה אירוע של דלף מידע.³ התעלמות מהמלצות ה-DPO או כשל בפיקוח השוטף (לרבות אי-הקצאת משאבים מתאימים) עשויים להיתפס כהפרה של חובת הזהירות. בין בעת ביקורת רגולטורית ובין אם קרה אירוע של דלף מידע או אירוע אחר, מחדלים אלו עשויים לגרום לאחריות אישית של דירקטורים ונושאי משרה, ללא תלות באחריות החברה.

טעות נפוצה של מנהלים היא התפיסה שפרטיות היא "פרויקט" זמני לקראת ביקורת. תיקון 13 מבהיר כי האחריות הסופית מוטלת על הדירקטוריון, תוך חשיפת נושאי משרה לעיצומים כספיים אישיים כבדים, שלא לדבר על היתכנות לחקירה פלילית. לפיכך, מומלץ לנושאי המשרה לפעול ללא דיחוי להבטחת ציות מלא וגיבוש נוהלי אבטחה כתובים להגנה על המידע. לאור הסיכון המשפטי והאישי, מומלץ שלא להסתפק בספק שירותי DPO חיצוני רגיל (ולאחר תיקון 13 צצו שרלטנים כפטריות אחרי הגשם והרשת מלאה בפרסומות שלהם), אלא להשתמש בשירותי משרד עורכי דין בעל מומחיות בתחום הגנת הפרטיות לליווי מקצועי שוטף ואספקת שירותי DPO חיצוניים.

עו"ד אסנת נתאי הינה חלק מצוות משרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), שהינו חלק מרשת המשרדים BOKS International (www.boks-international.com). אסנת בוגרת הפקולטה למדעי החברה באוניברסיטה העברית בירושלים ובוגרת תואר במשפטים, בעלת תעודת גישור במשפחה מטעם מרכז גבים. אסנת מוסמכת מטעם משרד המשפטים בישראל להפקת יפויי כוח מתמשך והיא בוגרת הכשרה של משרד המשפטים בנושא הגנה על הפרטיות. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.
ראו: <https://he.afiklaw.com/updates/19311>

² ראו: פרטיות ממונה ומה שבתיקון? עו"ד עדי מרכוס, פורסם באפיק משפטי 445 - 06.08.2025 <https://he.afiklaw.com/articles/a445>

³ ראו: כשהדירקטור נכנס לאטרף מכיוון שפרצו לך למאגר המידע/עו"ד אסנת נתאי, פורסם באפיק משפטי 424 - 16.10.2024 <https://he.afiklaw.com/articles/a424>

When Privacy Compliance Becomes a Personal Risk for the Board and CEO! / Osnat Nitay, Adv.*

A company CEO was surprised to receive a formal diagnostic demand from the Israeli Privacy Protection Authority (PPA).¹ The issue was not the questionnaire itself, but the alarming fact that the organization had never conducted a preliminary assessment of needs and risks, gaps were never mapped and the technological and legal rectifications required by law were not implemented in time. Is it even possible to bridge years of gaps and transform a breached data-system into a fortress of compliance and privacy when the Authority's hourglass has already been turned?

Amendment 13 to the Israeli Privacy Protection Law currently serves as a central pillar in strengthening the deterrence and enforcement capabilities of the PPA. This represents a paradigm shift: a transition from a "recommendations-based" model to a model of firm administrative enforcement, which includes heavy financial sanctions and the issuance of binding professional directives to database controllers. In this era, the PPA does not merely settle for investigating security breaches; it acts proactively to ensure that both private and governmental organizations comply with the rigorous standards of the Privacy Protection Law, with the PPA having the power to impose personal fines on company executives of up to ILS 150,000.²

One of the most significant changes introduced by Amendment 13 is the mandatory appointment of a Data Protection Officer (DPO). This requirement is no longer limited to public bodies; it now applies to contractors working on their behalf, entities whose primary business is trading in personal data, organizations engaged in systematic monitoring of human behavior and entities processing significant volumes of sensitive data (such as medical, biometric, criminal, credit data, or information regarding sexual orientation). The DPO acts as an independent professional function, reporting directly to the CEO and the Board of Directors and is charged with overseeing the organization's data security.

However, even when appointing a DPO is not mandatory, the Board of Directors bears an active duty to ensure data security. They must approve definitions and procedures, assess risks, and verify the implementation of a compliance policy that includes control mechanisms and immediate reporting of security incidents. Therefore, even in the absence of a statutory obligation, appointing a DPO is highly recommended to ensure ongoing compliance and mitigate the exposure of directors and officers in the event of a data breach.³ Ignoring the DPO's recommendations or failing in ongoing oversight (including the failure to allocate appropriate resources) may be perceived as a breach of the duty of care. Whether during a regulatory audit or in the aftermath of a leak, such failures can lead to personal liability for directors and officers, independent of the company's corporate liability.

A common executive error is viewing privacy as a temporary "project" in preparation for an audit. Amendment 13 clarifies that ultimate responsibility lies with the Board, exposing officers to heavy personal financial sanctions and potential criminal investigations. Consequently, officers are advised to act without delay to ensure full compliance and formulate written security procedures. Given the legal and personal risks involved, it is advisable not to settle for a standard external DPO provider (especially given the recent influx of inexperienced providers "popping up like mushrooms" post-Amendment 13). Instead, organizations should engage a law firm with specific expertise in privacy protection to provide ongoing professional guidance and external DPO services.

* Osnat Nitay, Adv. is part of the legal team of Afik & Co. (www.afiklaw.com), which is part of BOKS International (www.boks-international.com). Osnat is a graduate of the Faculty of Social Sciences at the Hebrew University of Jerusalem and has a degree in law. She holds a family mediation certificate from the Gevim Center. Osnat is certified by the Israeli Ministry of Justice to create lasting powers of attorneys and graduated a training of the Ministry of Justice on privacy protection. This overview does not constitute any legal advice and it is recommended to consult a lawyer who specializes in this field before making any decision on the issues described in this overview. For more details: 03-6093609, or by e-mail: afiklaw@afiklaw.com

¹ See: <https://www.afiklaw.com/updates/19312>

² See: Privacy, DPO and what's in the Amendment / Adi Marcus, Adv., Published in Afik Law 445 08.06.2025 - <https://www.afiklaw.com/articles/a445>

³ See: When a Director "Enters an Atrax State" (Goes Frenzy) Because of a Data Breach/Osnat Nitay, Adv., Published in Afik news 424 16.10.2024 - <https://www.afiklaw.com/articles/a424>

¿Cuando el cumplimiento en materia de privacidad se convierte en un riesgo personal para la Junta Directiva y el CEO! / Osnat Nitay, Abg.*

El CEO de una empresa se sorprendió al recibir una demanda formal de diagnóstico por parte de la Autoridad de Protección de la Privacidad de Israel (PPA, por sus siglas en inglés).¹ El problema no era el cuestionario en sí, sino el hecho alarmante de que la organización nunca había realizado una evaluación preliminar de necesidades y riesgos, nunca se habían mapeado las brechas y no se habían implementado a tiempo las rectificaciones tecnológicas y legales requeridas por la ley. ¿Es posible siquiera cerrar años de brechas y transformar un sistema de datos vulnerado en una fortaleza de cumplimiento y privacidad cuando el reloj de arena de la Autoridad ya se ha dado la vuelta?

La Enmienda 13 a la Ley de Protección de la Privacidad de Israel sirve actualmente como pilar central en el fortalecimiento de las capacidades de disuasión y aplicación de la PPA. Esto representa un cambio de paradigma: una transición de un modelo "basado en recomendaciones" a un modelo de aplicación administrativa firme, que incluye severas sanciones financieras y la emisión de directrices profesionales vinculantes para los responsables de las bases de datos. En esta era, la PPA no se conforma simplemente con investigar brechas de seguridad; actúa de manera proactiva para garantizar que tanto las organizaciones privadas como las gubernamentales cumplan con los rigurosos estándares de la Ley de Protección de la Privacidad, teniendo la PPA la facultad de imponer multas personales a los ejecutivos de la empresa de hasta ILS 150.000.²

Uno de los cambios más significativos introducidos por la Enmienda 13 es el nombramiento obligatorio de un Delegado de Protección de Datos (DPO, por sus siglas en inglés). Este requisito ya no se limita a organismos públicos; ahora se aplica a contratistas que trabajan en su nombre, entidades cuyo negocio principal es el comercio de datos personales, organizaciones dedicadas al monitoreo sistemático del comportamiento humano y entidades que procesan volúmenes significativos de datos sensibles (como datos médicos, biométricos, penales, crediticios o información sobre orientación sexual). El DPO actúa como una función profesional independiente, reportando directamente al CEO y a la Junta Directiva, y está encargado de supervisar la seguridad de los datos de la organización.

Sin embargo, incluso cuando el nombramiento de un DPO no es obligatorio, la Junta Directiva tiene el deber activo de garantizar la seguridad de los datos. Deben aprobar definiciones y procedimientos, evaluar riesgos y verificar la implementación de una política de cumplimiento que incluya mecanismos de control y la notificación inmediata de incidentes de seguridad. Por lo tanto, incluso en ausencia de una obligación legal, se recomienda encarecidamente nombrar un DPO para asegurar el cumplimiento continuo y mitigar la exposición de los directores y funcionarios en caso de una filtración de datos.³ Ignorar las recomendaciones del DPO o fallar en la supervisión continua (incluyendo la falta de asignación de recursos adecuados) puede percibirse como un incumplimiento del deber de diligencia (*duty of care*). Ya sea durante una auditoría regulatoria o tras una filtración, tales fallos pueden derivar en responsabilidad personal para los directores y funcionarios, independientemente de la responsabilidad corporativa de la empresa.

Un error común de los ejecutivos es ver la privacidad como un "proyecto" temporal en preparación para una auditoría. La Enmienda 13 aclara que la responsabilidad final recae en la Junta Directiva, exponiendo a los funcionarios a fuertes sanciones financieras personales y posibles investigaciones penales. En consecuencia, se aconseja a los funcionarios actuar sin demora para garantizar el pleno cumplimiento y formular procedimientos de seguridad por escrito. Dados los riesgos legales y personales involucrados, es aconsejable no conformarse con un proveedor de DPO externo estándar (especialmente dada la reciente afluencia de proveedores inexpertos que "surgen como hongos" tras la Enmienda 13). En su lugar, las organizaciones deben contratar un despacho de abogados con experiencia específica en protección de la privacidad para proporcionar orientación profesional continua y servicios de DPO externo.

*Osnat Nitay forma parte del equipo jurídico de Afik & Co. (www.afiklaw.com), que forma parte de BOKS International (www.boks-international.com). Osnat es licenciada en Derecho por la Facultad de Ciencias Sociales de la Universidad Hebrea de Jerusalén y posee un certificado de mediación familiar del Centro Gevim. Osnat está certificado por el Ministerio de Justicia de Israel para crear poderes notariales duraderos y se graduó de una capacitación del Ministerio de Justicia sobre protección de la privacidad. Esta descripción general no constituye asesoramiento legal y se recomienda consultar a un abogado especializado en este campo antes de tomar cualquier decisión sobre los temas descritos en esta descripción general. Para más detalles: 03-6093609, o por correo electrónico: afiklaw@afiklaw.com

¹ Ver: <https://es.afiklaw.com/updates/19581>

² Ver: Privacidad, DPO y qué hay en la Enmienda/Adi Marcus, Adv., Publicado en Afik Law 445 08.06.2025 - <https://es.afiklaw.com/articles/a445>

³ Ver: Cuando un director "entra en estado de Atrap" (se vuelve frenético) debido a una filtración de datos/Osnat Nitay, Adv., Publicado en Afik news 424 16.10.2024 - <https://es.afiklaw.com/articles/a424>

Quando a conformidade com privacidade se torna um risco pessoal para o Conselho de Administração e para o CEO! / Osnat Nitay, Abg.*

O CEO de uma empresa foi surpreendido ao receber uma demanda formal de diagnóstico por parte da Autoridade de Proteção da Privacidade de Israel (PPA, na sigla em inglês).¹ O problema não era o questionário em si, mas o fato alarmante de que a organização nunca havia realizado uma avaliação preliminar de necessidades e riscos, as lacunas nunca haviam sido mapeadas e as retificações tecnológicas e legais exigidas por lei não haviam sido implementadas a tempo. Será sequer possível fechar anos de lacunas e transformar um sistema de dados vulnerado em uma fortaleza de conformidade e privacidade quando a ampulheta da Autoridade já virou?

A Emenda 13 à Lei de Proteção da Privacidade de Israel serve atualmente como pilar central no fortalecimento das capacidades de dissuasão e aplicação da PPA. Isso representa uma mudança de paradigma: uma transição de um modelo "baseado em recomendações" para um modelo de aplicação administrativa firme, que inclui severas sanções financeiras e a emissão de diretrizes profissionais vinculantes para os controladores de bancos de dados. Nesta era, a PPA não se contenta simplesmente em investigar violações de segurança; age de maneira proativa para garantir que tanto as organizações privadas quanto as governamentais cumpram os rigorosos padrões da Lei de Proteção da Privacidade, tendo a PPA o poder de impor multas pessoais aos executivos da empresa de até 150.000 ILS.²

Uma das mudanças mais significativas introduzidas pela Emenda 13 é a nomeação obrigatória de um Encarregado de Proteção de Dados (DPO, na sigla em inglês). Este requisito já não se limita a organismos públicos; agora aplica-se a contratados que trabalham em seu nome, entidades cujo negócio principal é o comércio de dados pessoais, organizações dedicadas ao monitoramento sistemático do comportamento humano e entidades que processam volumes significativos de dados sensíveis (como dados médicos, biométricos, penais, de crédito ou informações sobre orientação sexual). O DPO atua como uma função profissional independente, reportando-se diretamente ao CEO e ao Conselho de Administração, e está encarregado de supervisionar a segurança dos dados da organização.

No entanto, mesmo quando a nomeação de um DPO não é obrigatória, o Conselho de Administração tem o dever ativo de garantir a segurança dos dados. Devem aprovar definições e procedimentos, avaliar riscos e verificar a implementação de uma política de conformidade que inclua mecanismos de controle e a notificação imediata de incidentes de segurança. Portanto, mesmo na ausência de uma obrigação legal, recomenda-se fortemente nomear um DPO para assegurar a conformidade contínua e mitigar a exposição dos diretores e executivos em caso de vazamento de dados.³ Ignorar as recomendações do DPO ou falhar na supervisão contínua (incluindo a falta de alocação de recursos adequados) pode ser percebido como uma violação do dever de diligência (duty of care). Seja durante uma auditoria regulatória ou após um vazamento, tais falhas podem resultar em responsabilidade pessoal para os diretores e executivos, independentemente da responsabilidade corporativa da empresa.

Um erro comum dos executivos é ver a privacidade como um "projeto" temporário em preparação para uma auditoria. A Emenda 13 esclarece que a responsabilidade final recai sobre o Conselho de Administração, expondo os executivos a pesadas sanções financeiras pessoais e possíveis investigações criminais. Consequentemente, aconselha-se aos executivos que ajam sem demora para garantir a conformidade total e formular procedimentos de segurança por escrito. Dados os riscos legais e pessoais envolvidos, é aconselhável não se contentar com um prestador de serviços de DPO externo padrão (especialmente dada a recente afluência de prestadores inexperientes que "surgem como cogumelos" após a Emenda 13). Em vez disso, as organizações devem contratar um escritório de advocacia com experiência específica em proteção da privacidade para fornecer orientação profissional contínua e serviços de DPO externo.

*Osnat Nitay faz parte da equipe jurídica da Afik & Co. (www.afiklaw.com), que faz parte da BOKS International (www.boks-international.com). Osnat possui diploma em Direito pela Faculdade de Ciências Sociais da Universidade Hebraica de Jerusalém e certificado em mediação familiar pelo Centro Gevim. Osnat é certificado pelo Ministério da Justiça de Israel para criar procurações duradouras e formou-se em um treinamento em proteção de privacidade por um Ministério da Justiça. Esta visão geral não constitui aconselhamento jurídico e recomenda-se que você consulte um advogado especializado nesta área antes de tomar qualquer decisão sobre as questões descritas neste resumo. Para mais detalhes: 03-6093609, ou por e-mail: afiklaw@afiklaw.com

¹ Ver: <https://pt.afiklaw.com/updates/19582>

² Ver: Privacidade, DPO e o que há na Emenda/Adi Marcus, Adv., Publicado no Afik Law 445 08.06.2025 - <https://pt.afiklaw.com/articles/a445>

³ Ver: Quando um diretor "entra em estado de Atraf" (fica frenético) devido a um vazamento de dados/Osnat Nitay, Adv., Publicado em Afik news 424 16.10.2024 - <https://pt.afiklaw.com/articles/a424>

Quand la conformité en matière de vie privée devient un risque personnel pour le Conseil d'Administration et le PDG !/ Osnat Nitay, Abg.

Le PDG d'une entreprise a été surpris de recevoir une demande formelle de diagnostic de la part de l'Autorité israélienne de protection de la vie privée (PPA, pour son acronyme anglais).¹ Le problème n'était pas le questionnaire en soi, mais le fait alarmant que l'organisation n'avait jamais réalisé d'évaluation préliminaire des besoins et des risques, que les lacunes n'avaient jamais été cartographiées et que les rectifications technologiques et juridiques requises par la loi n'avaient pas été mises en œuvre à temps. Est-il même possible de combler des années de lacunes et de transformer un système de données vulnérable en une forteresse de conformité et de confidentialité alors que le sablier de l'Autorité s'est déjà retourné ?

L'Amendement 13 de la Loi israélienne sur la protection de la vie privée sert actuellement de pilier central dans le renforcement des capacités de dissuasion et d'application de la PPA. Cela représente un changement de paradigme : une transition d'un modèle « basé sur des recommandations » vers un modèle d'application administrative ferme, qui inclut de sévères sanctions financières et l'émission de directives professionnelles contraignantes pour les responsables de bases de données. À notre époque, la PPA ne se contente pas simplement d'enquêter sur les failles de sécurité ; elle agit de manière proactive pour garantir que tant les organisations privées que gouvernementales respectent les normes rigoureuses de la Loi sur la protection de la vie privée, la PPA ayant le pouvoir d'imposer des amendes personnelles aux dirigeants de l'entreprise pouvant aller jusqu'à 150 000 ILS.²

L'un des changements les plus significatifs introduits par l'Amendement 13 est la nomination obligatoire d'un Délégué à la Protection des Données (DPO). Cette exigence ne se limite plus aux organismes publics ; elle s'applique désormais aux sous-traitants travaillant pour leur compte, aux entités dont l'activité principale est le commerce de données personnelles, aux organisations dédiées à la surveillance systématique du comportement humain et aux entités traitant des volumes significatifs de données sensibles (telles que des données médicales, biométriques, pénales, de crédit ou des informations sur l'orientation sexuelle). Le DPO agit en tant que fonction professionnelle indépendante, rendant compte directement au PDG et au Conseil d'Administration, et est chargé de superviser la sécurité des données de l'organisation.

Cependant, même lorsque la nomination d'un DPO n'est pas obligatoire, le Conseil d'Administration a un devoir actif de garantir la sécurité des données. Ils doivent approuver les définitions et procédures, évaluer les risques et vérifier la mise en œuvre d'une politique de conformité incluant des mécanismes de contrôle et le signalement immédiat d'incidents de sécurité. Par conséquent, même en l'absence d'obligation légale, il est fortement recommandé de nommer un DPO pour assurer une conformité continue et atténuer l'exposition des administrateurs et dirigeants en cas de fuite de données.³ Ignorer les recommandations du DPO ou manquer à la supervision continue (y compris l'absence d'allocation de ressources adéquates) peut être perçu comme une violation du devoir de diligence (*duty of care*). Que ce soit lors d'un audit réglementaire ou après une fuite, de tels manquements peuvent entraîner une responsabilité personnelle pour les administrateurs et dirigeants, indépendamment de la responsabilité corporative de l'entreprise.

Une erreur courante des dirigeants est de considérer la vie privée comme un « projet » temporaire en préparation d'un audit. L'Amendement 13 précise que la responsabilité finale incombe au Conseil d'Administration, exposant les dirigeants à de lourdes sanctions financières personnelles et à d'éventuelles enquêtes criminelles. Par conséquent, il est conseillé aux dirigeants d'agir sans délai pour garantir une conformité totale et formuler des procédures de sécurité par écrit. Compte tenu des risques juridiques et personnels impliqués, il est conseillé de ne pas se contenter d'un fournisseur de services DPO externe standard (surtout compte tenu de l'afflux récent de prestataires inexpérimentés qui « poussent comme des champignons » après l'Amendement 13). Au lieu de cela, les organisations devraient engager un cabinet d'avocats disposant d'une expertise spécifique en protection de la vie privée pour fournir une orientation professionnelle continue et des services de DPO externes.

¹ Osnat Nitay fait partie de l'équipe juridique d'Afik & Co. (www.afiklaw.com), qui fait partie de BOKS International (www.boks-international.com). Osnat est titulaire d'un diplôme de droit de la Faculté des sciences sociales de l'Université hébraïque de Jérusalem et d'un certificat en médiation familiale du Centre Gevim. Osnat est certifié par le ministère israélien de la Justice pour créer des procurations durables et a obtenu une formation en protection de la vie privée dispensée par un ministère de la Justice. Ce résumé ne constitue pas un conseil juridique et il est recommandé de consulter un avocat spécialisé dans ce domaine avant de prendre toute décision sur les questions exposées dans ce résumé. Pour plus de détails : 03-6093609, ou par email : afiklaw@afiklaw.com

² Ver: <https://fr.afiklaw.com/updates/19580>

³ Ver: Vie privée, DPO et ce que contient l'Amendement/Adi Marcus, Adv., Publicado no Afik Law 445 08.06.2025 - <https://fr.afiklaw.com/articles/a445>

⁴ Ver: Quand un directeur « entre en état d'Atraf » (devient frénétique) à cause d'une fuite de données/Osnat Nitay, Adv., Publicado en Afik news 424 16.10.2024 - <https://fr.afiklaw.com/articles/a424>